

URZĄD PATENTOWY

A62b 18/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26943.

Kl. 61 a, 29/10.

Václav Horák
(Praga, Czechosłowacja).

Maska przeciwgazowa z elastycznego materiału, np. z gumy lub jej podobnego.

Zgłoszono 22 grudnia 1936 r.

Udzielono 14 lipca 1938 r.

Pierwszeństwo: 24 grudnia 1935 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest maska przeciwgazowa z elastycznego materiału, np. gumy lub podobnego materiału zwłaszcza taka, w której wdychane powietrze wewnątrz maski przepływa nad szklami ocznymi lub blisko nich. W masce według wynalazku kanał do przepływu wdychanego powietrza jest wykonany w ten sposób, że powietrze po przejściu filtra, umieszczonego w najniższym miejscu pod brodą, przepływa do góry przez kanały z dwóch stron maski do wysokości szkieł ocznych. Z tych kanałów powietrze przepływa do przestrzeni pod maską w ten sposób, że przepłukuje tę przestrzeń możliwie bez powstawania mar-

twych przestrzeni. Maskę według niniejszego wynalazku ma te zalety, że wdychane powietrze ochładza twarz, utrzymuje ją w stanie suchym i umożliwia naturalne oddychanie skóry. Unika się jednocześnie skraplania się wody między maską i twarzą, zwłaszcza na szklach i w pobliżu nich, wskutek czego skroplona woda może się osadzać tylko w części maski w pobliżu ust, czyli blisko zaworu wydechowego. Przestrzeń w masce do doprowadzania powietrza jest dzięki temu zupełnie oddzielona od tej części maski, w której osadza się woda powstała wskutek pocenia się ścianek przy wydechu.

Istota maski według wynalazku polega

na tym, że w ściance z elastycznego materiału od strony twarzy są wykonane, np. przez wytłaczanie lub w inny sposób, żłobki, tworzące otwarte kanały. Te żłobki mogą być zaopatrzone na obu bokach w żeberka wzmacniające, przy czym przez nałożenie na nie paska z cienkiego materiału elastycznego powstają oddzielone od twarzy ze wszystkich stron zamknięte kanały.

Rysunek przedstawia przykłady wykonania maski według wynalazku. Fig. 1 przedstawia maskę w widoku z boku, fig. 2 — w widoku z przodu, fig. 3 — 5 — w przekrojach poprzecznych kanały różnego kształtu do doprowadzania wdychanego powietrza, mianowicie fig. 3 — kanał, utworzony przez wygięcie ścianek maski, fig. 4 — kanał otwarty do wnętrza maski z żeberkami wzmacniającymi, a fig. 5 — kanał według fig. 4 zamknięty ze wszystkich stron.

W przykładzie wykonania maski, według fig. 1 — 5, w ściance 1 z elastycznego materiału znajdują się boczne łukowe kanały 2, utworzone przez wygięcie tych ścianek w miejscach 3 i 30, znajdujących się po obydwu stronach kanału, lub według fig. 4 za pomocą żeberka 4 i 40. W ten sposób utworzony kanał znajduje się po obydwóch stronach pochłaniacza 6, wkręconego pod brodę w nasadę 5, tworząc dwa kanały 2, których wyloty znajdują się na wysokości czoła nad szklami ocznymi 9. Wdychane powietrze przepływa w kierunku nosa i ust obok szkieł ocznych do pustej przestrzeni 7 w masce. Wdychane powietrze wypływa na zewnątrz przez zawór wydechowy 8.

Ścianka 10 maski między wygięciami 3 może być wygięta na zewnątrz (fig. 1 i 3) ponad jej płaszczyznę w celu zwiększenia przekroju przepływowego kanału, doprowadzającego powietrze. W celu umożliwienia przejścia powietrza z kanałów 2 do przestrzeni 7, wewnętrzne wygięcia 3 obydwu wgłębień 3 i 30 lub wewnętrzne żeber-

ka 4 są nad szklami ocznymi przerwane, tworząc przejście 11 po obydwu stronach maski do dopływu powietrza pod szkła oczne, w celu ochładzania ich i zapobiegania osadzaniu się wody, powstałej z potu. Zewnętrzne wgłębienie 30 lub żeberko 40 nie jest przerwane na obwodzie maski, co zapewnia dobre przyleganie maski do twarzy.

Kanał 2 do przepływu wdychanego powietrza może być wykonany w kształcie rury lub zamknięty na wewnętrznej stronie za pomocą nakładki 12 (fig. 5), przymocowanej do jednego z wygięć 30 lub żeberka 40 i przylegającej drugim końcem swobodnie do odpowiedniego wygięcia lub żeberka, w celu umożliwienia oczyszczenia lub dezynfekowania próżnej przestrzeni 2 po zdjęciu maski.

Wygięcia 3, 30 lub żeberka 4, 40 tworzą jednocześnie usztywnienia ścianek maski, wskutek czego nie przylegają one bezpośrednio do twarzy, a twarz może być stale opływana powietrzem. Wykonanie tych wygięć lub żeberka, stanowiących ścianki kanałów doprowadzających powietrze, nie utrudnia wyrobu maski, gdyż można je wykonywać w zwykły sposób za pomocą odpowiednich form.

Kanały 2 doprowadzające powietrze nie muszą sięgać aż do czoła, lecz mogą być również krótsze i wchodzić do przestrzeni pod szklami ochronnymi z boku lub od dołu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maska przeciwgazowa z elastycznego materiału, np. z gumy lub podobnego materiału, z doprowadzaniem wdychanego powietrza w obręb szkieł ocznych, znamienna tym, że do przepływu wdychanego powietrza posiada boczne kanały, idące po obydwóch stronach maski od brody do czoła, przy czym kanały te są oddzielone od pozostałej przestrzeni w masce.

2. Maska według zastrz. 1, znamienne tym, że boczne kanały (2) do wdychanego powietrza znajdują się pomiędzy dwoma równoległymi wygięciami (3, 30) jej ścianek, skierowanymi do wnętrza maski.

3. Maska według zastrz. 1, znamienne tym, że boczne kanały (2) do wdychanego powietrza są utworzone za pomocą dwóch równoległych wypukłych żeber (4, 40), wykonanych na wewnętrznej powierzchni maski.

4. Maska według zastrz. 2 i 3, znamienne tym, że boczne kanały (2) są przykryte za pomocą nakładki (12), tak iż tworzą kanały zakryte ze wszystkich stron.

5. Maska według zastrz. 4, znamienne tym, że nakładka (12), przykrywająca ka-

nał, jest przymocowana do ścianki maski (1) tylko z jednej strony tego kanału, wskutek czego daje się odchyłać.

6. Maska według zastrz. 1 — 5, znamienne tym, że wewnętrzne wygięcia (30) lub żeberka (40) są na czole przerwane tworząc przejścia (11), przez które wdychane powietrze przepływa nad oczami do przestrzeni (7) pod maską.

7. Maska według zastrz. 1 — 5, znamienne tym, że kanał (2), doprowadzający wdychane powietrze, łączy się z przestrzenią pod szklami ocznymi (9).

V á c l a v H o r á k.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

